

با تعیین وقت قبلی وارد دفتر کارشن
در دانشگاه لوند^۲ می شوم، نخستین
چیزی که نظرم را جلب می کند، کتبی
است که در قفسه ها می بینم، در اینجا
تعدادی از آن کتاب ها را که به طور قطع
همه ما با آنها آشنایی داریم نام می برم:
شرایع الاسلام: محقق حلی؛
المیزان: علامه طباطبائی، ۲۰ جلد
عربی؛ بحار الانوار: علامه مجلسی،
بیش از ۱۰۰ جلد عربی؛ اقتصادنا:
آیت الله صدر؛ فلسفه تنا: آیت الله
صدر؛ الحیاہ: استاد حکیمی؛ عبدالله بن
سیّا: علامه عسکری؛ سیره ابن هشام؛
نهج البلاغه و....
همچنین قابِ خاتمی با نقش (الله)،

کفت و گویی

با

پروفسور
یان یوریه^۱

اسلام شناسی
سوئدی

مهر ۱۳۷۶ سوئد
م-شمس

محمد، علی، فاطمه، حسن و حسین) و دو جانماز نیز به چشم می‌خورد.

پروفسور یان یرپه، تحصیلات آکادمیک خود را در دانشگاه اپسالا^۳ آغاز کرد و در سال ۱۹۶۵، لیسانس الهیات و ۱۹۶۷، لیسانس تاریخ ادیان و زبانهای سامی گرفت. دو سال در ستراسبورگ تحصیل کرد و سال ۱۹۷۲، از دانشگاه اپسالا، به اخذ درجه دکترای تاریخ ادیان نایل آمد. از همان سال تا ۱۹۷۶ در دانشگاه‌های اپسالا، امئو^۴ و آکادمی أبو^۵ در فنلاند به تدریس اشتغال داشت و سپس در لوند به تحقیقات اسلام‌شناسی پرداخت، آن گاه به عنوان مشاور وزارت امور خارجه در امور خاورمیانه نیز برگزیده شد و از ۱۹۸۴، به عنوان اسلام‌شناس در انتیتو الهیات دانشگاه لوند، به تحقیق و تدریس اشتغال دارد. تاکنون کتبی به زبانهای فرانسه و سوئدی تألیف کرده است و بیش از ۳۰۰ مقاله، به زبان‌های سوئدی و انگلیسی از وی منتشر شده است، از جمله کتاب‌های ایشان، اسلام سیاسی، جهان اسلام، عربها و عربیسم است.

پروفسور یان یرپه، عضو آکادمی سلطنتی دانشوران، انجمن سلطنتی ادباء لوند و عضو هیأت مدیره انتیتو پژوهش سوئدی در استانبول نیز می‌باشد.

■ ■ ■ بیانات: چگونه با اسلام و قرآن آشنا شدید؟ ■ ■ ■

پروفسور یان یرپه: آشنایی من با اسلام از چند طریق صورت گرفت: زمانی که خیلی جوان بودم، به کتبی درباره تصوف بخوردم و از آنجایی که آن دوران در دانشگاه اپسالا در رشته تاریخ ادیان درس می‌خواندم می‌بایست مطالعات خود را متمرکز به یک موضوع کرده و این در حالی بود که زبانهای سامی را نیز می‌خواندم، لذا تقریباً طبیعی بود که تمرکز بر روی یک مذهب خاص باشد که بعداً بکار آید. همچنین استاد ما پروفسور گئو ویدن گرین^۶، به دانشجویان توصیه می‌کرد هر کدام در رشته

مخصوصی به تحقیق بپردازیم، لذا من هم با توجه به آشناییم با تصوف، پژوهش درباره اسلام را برگزیدم.

■ بینات: شما بیشتر تحت تأثیر کدامیک از اساتید خود بوده اید؟

پروفسور یان یرپه: دو تن از اساتید من تأثیر بسزایی بر من داشته‌اند: یکی گئو ویدن گرین که سال گذشته درگذشت و متخصص ادبیان باستان، مخصوصاً دین زرتشت و گنوستی سیزم بود. دیگری که هنوز در قید حیات است و من زبان‌های سامی را نزد وی آموختم، او نیز زیاد علاقه‌مند به فلسفه اسلام بود.

■ بینات: به عنوان یک غربی نظر شما درباره قرآن چیست؟

پروفسور یان یرپه: بدیهی است که اساس مطالعه و تحقیقات ما در دانشگاه جنبه سکولار دارد، لذا هنگامی که درباره قرآن به تحقیق می‌پردازیم، به آن به عنوان یک سند غیر الهی می‌نگریم اما آشکار است که عقیده شخصی من چیز دیگری است. به عنوان مثال چگونه می‌توان تأثیر عمیق قالب‌ابدی قرآن بر انسان را نادیده گرفت، از طرفی هنگامی که می‌بینیم که این کتاب چه اهمیتی برای انسانها دارد، خود بخود به فکر فرو می‌رویم. کتابی که واژگان و زبانی متدائل و پردازنه، دارای صرف قوی خلق کرده که نمی‌توان نسبت به آن بی‌تفاوت بود.

■ بینات: تقریباً تمام کتابهایی که در دفتر کارتان دیده می‌شود شیعی است، از جمله: بحار الانوار، کتب آیت الله صدر و بالآخره تفسیر المیزان علامه طباطبائی. خود من افخار داشته ام چندین بار ایشان را ملاقات کنم و با ایشان مکاتبه داشته باشم اگر نگویم که در فروتنی بی نظیر بود، به طور قطع کم نظیر بود. آن بزرگوار نه تنها مفسر قرآن بلکه فیلسوف و شاعر نیز بود و به تعبیر یکی از متفکران، علامه

«کوه علم» بود و عظمت وی نیز در تفسیرش کاملاً
هویداست و بحق تفسیرش را تفسیر قرن خوانده اند نظر
شما در این باره چیست؟

پروفسور یان پرپه: در اروپا، علامه به طور کلی از طریق سید حسین نصر معرفی شد و این معرفی و شناخت بیشتر مربوط می‌شود به مطالعات وی درباره روحانیت و معنویت تسبیح و علت تمایل ما به تهیه تفسیر المیزان این است که المیزان خلاصه سنت شیعی است و با توجه به اینکه ما قبلاً بیشتر توجه به تسنن و تفاسیر آنها داشته‌ایم ضرورت چنین تفسیری احساس شد.

علماء معرف یک نوع مدرنیسم است. بدین معنی که او تلاش می‌کند سنگینی بار سنت طولانی گذشته را پشت سر گذاشته و نص را با نص تفسیر نماید یعنی قرآن را با قرآن تفسیر کرد. بلی این پیر متأله است که می‌تواند همه چیز را خلاصه کند. مسلماً او یکی از بزرگان بود و این امر در نظر اهل معرفت پنهان نیست.

بینات: تأویل از واژه های کلیدی قرآن و لغتا از ریشه «اول»، به معنای بازگشت است و اصطلاحا در ترادف و تا حدودی در تقابل با «تفسیر»؛ و «تنزیل» نیز به شکلی ربط و تقابل دارد و فرقش با تفسیر را چنین گفته اند که تفسیر ناظر به لفظ و الفاظ است، اما تأویل ناظر به ساختمان جمله و نحوه تعبیر است، و برداشت برادران اهل سنت از تأویل با برداشتی، که شیعیان دارند متفاوت است. نظر شما حست؟

پروفسور یان پرپه: می‌توان بجای اختلاف نظر شیعیان و سنتیها درباره روابط آنها نیز صحبت کرد. تأویل، به عبارت دیگر آنچه که ما می‌توانیم آن را تفسیر تمثیلی قرآن بنامیم، موضوعی است که گروهی بدان پایبندند و در مقابل آن گروهی دیگر هستند که نص صریح را بدون هیچ‌گونه قاعده‌ای بذیرفتند.

اما حقیقت این است که هر آنچه که به طور روزانه اتفاق می‌افتد، به معنای چیز جدیدی نیست که الزاماً آن را منطبق به نص کنیم. باید آن را از نقطه نظر دیگر دید، زیرا

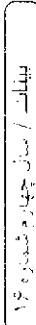
که مفهوم و کاربرد جدیدی خواهد یافت که قبل از آن، فاقد آن بوده است. لذا می‌توان از جهات مختلف سخن گفت که در حقیقت نمی‌باشد وجود داشته باشد. بدین‌گونه فرق گذاشته می‌شود بین نص و محتوا.

از طرف دیگر تقاویت دیدگاه‌ها درباره تأویل در وحله اول جنبه فلسفی دارد، به عنوان مثال برای «ابن رشد» فیلسوف، جمع و پیوند متن با تفکر فلسفی امری ضروری است، بنابراین باید رشته‌ای بین آنها باشد و آن تأویل است. و از آنجایی که قبل از هر چیزی در میان سنتیان فلسفه، متزود بودند، آنها نیز «ابن رشد» را رد کردند و انتقاد «غزالی» از «ابن رشد» از این مقوله و به معنای این است که تفکر فلسفی او، قابل پذیرش نبود.

بیانات: غالباً در غرب مخصوصاً بین مستشرقین، نقش شیعیان در پیدایش و تکامل علوم قرآنی به علت در اقلیت بودن آنها و یا انگیزه دیگر نادیده گرفته شده، شما این امر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

پروفسور یان یروپه: من تصور نمی‌کنم که این امر ارتباطی به در اقلیت بودن آنها داشته باشد و باید از جنبه‌های مختلف این موضوع را مورد بررسی قرار داد. از جمله جنبه جغرافیایی این امر است، زیرا خاورشناسی در قرن هفدهم توسعه یافت و در خدمت نیروهای استعماری قرار گرفت. این امر بدین معنی است که خاورشناسی فرانسوی، هلندی و انگلیسی در مناطق غیر شیعی راه یافت. نمونه دیگر خاورشناسی در آندونزی که سنت شافعی بر آن حاکم بود و یا شمال آفریقا و یا حتی خاورشناسی آلمانی در امپراطوری عثمانی نفوذ کرد.

البته شرق‌شناسی روسی، به مناطق شیعه نشین تمایل نشان داد اما این امر، به دست فراموشی سپرده شد. باید عرض کنم که استاد من گنو ویدن گرین، به من سفارش کرد که بیشتر به تحقیق و مطالعه مکتب تشیع توجه نمایم، زیرا ایشان معتقد بود که این مکتب کمتر مورد توجه قرار گرفته است؛ و باید اعتراف کنم که در این امر کوتاهی کرده‌ام.

بیانات: با توجه به اینکه در شیعه باب اجتهد مسدود نیست و نقش زمان و مکان در اجتهد، در مسایلی مانند: مجسمه سازی به عنوان یک فن و هنر، حصر توالد و تناسل، خرید و فروش آلات شطرنج جهت تقویت بنیه ریاضی و یا سرگرمی و بدون برد و باخت، تشریح جسد مرده و...، غیر قابل انکار است و این دلیلی بر غنای فقه شیعه است. نظر شما در این باره به عنوان یک اسلام‌شناس چیست؟

پروفسور یان یرپه: من این امر را قبول دارم و به عنوان یک واقعیت به آن نگاه می‌کنم و جهت تایید قول شما نمونه‌ای را که در همین سوئد، شاهد بوده‌ام، نقل می‌کنم.

ورود اولین گروه شیعه به سوئد، در سال ۱۹۷۲ رُخ داد که از اوگاندا آمده و در شهر تِروله‌تان^۷ مستقر شدند. این نخستین تماس نزدیک سوئدیها با شیعیان بود. یک سال بعد یکی از شیعیان درگذشت، آنها می‌خواستند طبق قانون اسلام، فرد مذکور را بدون تابوت دفن کنند، اما این امر با مخالفت مقامات سوئدی روبرو شد، زیرا در سوئد دفن اجساد بدون تابوت ممنوع بود. شیعیان که با مشکل بزرگی روبرو شده بودند جهت کسب تکلیف با حضرت آیت الله خوئی در نجف تماس گرفتند. ایشان نیز فتوای دادند که دفن شخص مورد نظر با تابوت مجاز است. لذا این جانب خود شاهد پویایی و نقش زمان و مکان در اجتهد بوده‌ام.

بگذارید در رابطه با تشییع موضوع دیگری را که خود نیز شاهد بوده‌ام عنوان کنم. بارها به مصر مسافرت کرده‌ام و آخرین بار بهار امسال بود. آنچه را که در سفرهای اخیر خود احساس کرده‌ام گرایش مردم عادی مصر به تشییع است، به عبارت دیگر من در میان مردم عادی مصر یک گرایش قوی شیعی می‌بینم. الازهر و مساجد عظیم قاهره را در نظر آورید، اما تنها حسینیَّة کوچک شیعیان است که در آن شور و احساس دیده می‌شود. زیرا که فریاد «کل الناس يحبون الحسين»، «حسین، حسین، حسینا» در درون و بیرون حسینیَّه طنین انداز است. این شور و احساس تنها در میان شیعیان دیده می‌شود.

بیانات: ایرانیان در توسعه فرهنگ و تمدن اسلامی، تفسیر و علوم قرآنی نقش بسزایی داشته اند، به گونه ای که مثلاً ابو عبدالرحمن خلیل بن احمد که اصلاً ایرانی است، مؤسس حقیقی علم نحو عربی و مبتکر علم عروض و دانشمند لغت است که در سال ۱۶۰ یا ۱۷۰ وفات یافت و نخستین کسی است که همزه، تشدید و... را وضع کرد. و یا ابوحاتم سهل بن محمد بن عثمان سجستانی (سیستانی) که رساله ای درباره رسم الخط قرآن نوشته و یا ده ها نفر دیگر، اما در نوشتۀ های غربی، یا اصلاً از آنان سخنی در میان نیست و یا اینکه تنها از آنان نام برده شده، علت این امر را شما در چه می بینید؟

پروفسور یان یرپه: به طور قطع، یکی از علل این بی مهری این است که ایرانیها کتب خود را به زبان عربی نوشتند و این امر باعث گردید که آنها عرب به حساب آیند نه ایرانی. حتی نام‌های آنها عربی است. ببینید ابن مقفع، به عربی نوشته، غزالی نیز به عنوان عرب محسوب گردید و دیگران نیز، و این یک فاجعه است. اما من از استفاده این را فراگرفتم که این ایرانیها بودند که دستور زبان عربی را خلق کردند. این در حالی است که همه از این امر اطلاع ندارند. استاد ما به ما آموخت، هنگامی که در متن عربی به واژه‌ای برخوردید که دارای چندین معنی است و خواستید در صدد شناخت منشاء و مفهوم آن واژه برآید و ببینید چگونه معانی جدیدی یافته، آن گاه است که باید به لغت‌نامه فارسی مراجعه کنید، زیرا در آنجا واژگان دخیل و ریشه آن را می‌توانید پیدا کنید.

بیانات: به عنوان یک اسلام‌شناس، درباره آینده اسلام در غرب با توجه به اینکه اسلام، دین دوم اروپا است و طبق نظریه پترس، هفت‌نامه مسیحیان، تنها در استکهم بیش از ۴۰ مسجد و محل اجتماع مسلمانان وجود دارد، این در

حالی است که هر روز کلیساها خالی و مساجد پر می شوند،
شما این امر را چگونه ارزیابی می کنید؟

پروفسور یان برپه: پاسخ آن تقریبا ساده است. ببینید امروز ما در یک وطن جهانی زندگی می کنیم و این بدین معنی است که هر فرهنگی به هر اندازه هم که منزوی نگه داشته شود، باز هم تاثیر خود را خواهد گذاشت و ما نمی توانیم آن را نادیده بگیریم. به همان طریقی که نمی توان پیشرفت صنعت و تکنولوژی را نادیده گرفت زیرا آثار آن، به عنوان مثال حتی در روستاهای دور افتاده پنجاب نیز دیده می شود. به همین طریق نمی توان الگوی فکری که اسلام خلق کرده و منشاء آن قرآن است، نادیده گرفت، زیرا اسلام جزئی از این وطن جهانی است. بنابراین قرآن برای ساکنان اروپا نیز اهمیت فراوانی دارد و شناخت آن برای ما ضروری است، تحریر هزاران کتاب و مقاله درباره اسلام در غرب، نشانگر حضور فعال اسلام در این منطقه از جهان است و وجود رشته هایی چون اسلام شناسی در دانشگاه های غرب، دلیل دیگری بر این امر است. البته نخستین باری نیست که اسلام در اروپا حضور فعال دارد، الحمراء یادگار حضور مسلمانان قرون ماضی در اروپاست.

بینات: با تشکر از فرصتی که در اختیار ما قرار دادید.

پروفسور یان برپه: متشرکم.

1. jan Hjarpe

۲. Lund، شهر دانشگاهی لوند واقع در جنوب سوئد و جمعیت آن حدود ۵۵ هزار نفر است.
۳. Uppsala، شهر دانشگاهی اپسالا ۱۷۰ هزار جمعیت دارد.
۴. Umea، این شهر در شمال سوئد قرار دارد و ۵۱ هزار نفر جمعیت دارد.
۵. Abo، شهری در فنلاند است با ۱۶۰ هزار جمعیت.

6. Geo Widengren

۷. Trollhattan، در این شهر ۴۲ هزار نفر زندگی می کنند.